

STRIJD KREET

OFFICIËEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

BRAMWELL BOOTH, GENERAAL.

WILLIAM BOOTH, STICHTER

M. J. v. d. WERKEN, KOMMANDANTE

278TE JAARGANG No. 7.

Internationaal Hoofdkwartier
101 Queen Victoria St. Londen E.C.

1 Juli 1926

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië Javastraat 16 Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

God zij met u

WAT IS HEILIGHEID?

EEN REEKS ARTIKELLEN DOOR
MEVROUW GENERAAL BRAMWELL BOOTH.

I. DOOR GOD BEVOLEN.

ONS geestelijk inzicht moet in zekere mate opgewekt zijn en zich uitstrekken naar God, alvorens wij in practischen zin de beteekenis van het woord „heilig” kunnen waardeeren; want „tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien” (Joh. 3 : 3). Dit is de reden, waarom ik mij in deze artikelen niet richt tot dengene, die niet met God verzoend is, maar tot ieder, tot welk kerkgenootschap hij of zij ook moge behooren, die, ofschoon hij Jezus als Redder bezit, toch niet de innerlijke zekerheid heeft, dat Hij als alles-overwinnend Koning in zijn hart regeert. Zonder eenige onzekerheid of twijfel verklaar ik, dat het Gods wil is, dat zelfs de zwakste en onheiligste van Zijn kinderen heilig zal worden. Geloofst gij dit? Denkt gij er over na?

Wat is heiligheid? Een standaardwoordenboek definieert het als „zedelijke volmaaktheid; reinheid van hart”.

Heilig-zijn beteekent niet alleen: bevrijd te zijn van inwonende zonde, maar nog oneindig veel meer dan dit. Heilig-zijn beteekent: als God te zijn, Zijn natuur te deelen, Zijn zuivere liefde ten toon te spreiden; liefde niet alleen voor de onbeminnenswaardigen, maar voor iedereen. „Een volkomen mensch”, zegt een hedendaagsch schrijver, „dat beteekent iets meer dan een zondeloos mensch, iets, dat rijker, dieper, positiever is en dat straalt van gloed en licht.”

Ik zou willen, dat deze artikelen van praktische waarde zouden zijn voor den zoeker naar heiligheid, voor dengene, die God liefheeft en vergiffenis van zonde heeft ontvangen, maar die tot dusver nog geen ervaring heeft van de

volmaakte liefde, die de vreeze buiten-drijft; voor dengene, die geslingerd wordt, die zich nu eens met alle kracht wendt tot de dingen des tijds en der zinnen, om die te grijpen, dan weer aarzelend zich uitstrekt naar de eeuwige dingen; voor dengene, die gevoelt, dat de macht der zonde niet geheel is vernietigd in zijn hart. Derhalve moet ik den nadruk leggen op die zijde van heiligheid, welke beteekent: bevrijding van innerlijke zonde; omdat, *indien wij wenschen heilig te wezen, maar het niet zijn, onze houding tegenover de zonde van het allereerste belang is.*

Verstaat gij, dat God wil, dat Zijn volk bevrijd zal worden van de zonde; „dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vreeze, in heiligheid en gerechtigheid voor Hem, alle de dagen onzes levens”?

Als gij treurt over uw krachteloosheid in den strijd, treurt, omdat ge voortdurend die dingen doet, welke ge niet behoort te doen en datgene ongedaan laat, wat ge behoort te doen — o, verblijd u dan hierover: Hij wil, dat gij heilig zult worden en dat de zonde niet langer heerschappij over u zal voeren!

Hoe weten wij, dat Hij onze heiligheid wil? Wij weten dit door een rechtstreekse openbaring van Zijn bedoeling, door den Heiligen Geest, door het leven en de woorden van Jezus, toen Hij op aarde was; en door de openbaring, in het Oude en Nieuwe Testament beide, aan den mensch gegeven.

Inderdaad niets minder dan een onmiddellijke openbaring van Gods wil zou ons in staat kunnen stellen te gelooven, dat het een mensch mogelijk is, bevrijd te zijn van de zonde. Zonder deze openbaring zouden de macht der zonde, haar verwoestingen en haar resultaten in het

menschenhart er ons toe brengen, aan de mogelijkheid van reinheid des harten te vertwijfelen.

Ik wensch nu niet te spreken over de straf der zonde, hoewel ik u ertoch aan wil herinneren, dat — „zonde en straf moeten op één wortel. Straf is de vrucht, welke onopgemerkt rijpt in de bloem van het genot, welke ze verborg. Oorzaak en gevolg, middel en doel, zaad en vrucht kunnen niet worden gescheiden.”

Hoe meer Gods kinderen Hem gelijk worden, des te meer worden zij zich bewust van de verwoesterde woek der zonde, welke wordt uitgedamd uit des menschen innerlijk en deze liefelijke aarde verdonkert.

Sommige moderne denkers, die het pad des levens verloren hebben en blinde leidlieden der blinden geworden zijn, beweren, dat met het woord zonde al te veel geschermd is, en dat God te heilig is, om Zich bewust te zijn van de zonde; doch onze aardsche pelgrimstocht kan alleen veilig zijn bij de leidster des Bijbels, en de Bijbel zegt ons, dat reeds vroeg in het leven der menschen „de boosheid des menschen menigvuldig was op aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was” (Ger esis 6 : 5). De Bijbel zegt ook, dat gelukzaligheid wordt geschonken met vergiffenis van zonde in 't verleden en ontheffing van zondigheid in het heden: „Welgelukzalig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is. Welgelukzalig is de mensch, dien de Heere de ongerechtigheid niet toerekent” (Psalm 32 : 1 en 2).

Hebben wij recht te gelooven, dat wij niet alleen vergiffenis kunnen ontvangen voor de zonden van het verleden, aan de

zijde van God kunnen komen en met Hem strijden tegen de zonde, maar dat wij ook iederen dag en ieder uur overwinnaars kunnen zijn in den fellen strijd tegen het kwade op het slagveld van ons eigen hart?

Ja, wij hebben het recht te gelooven, dat wij hier en nu heilig kunnen worden. De macht van Jezus kennende, verkondigen wij vol vertrouwen, dat de brutaalste opstandeling tegen God, als hij berouw heeft, niet alleen vergeving kan ontvangen voor zonde van 't verleden, maar mag wandelen op die verhevene baan, welke „de heilige weg zal genaamd worden; de onreine zal er niet doorgaan, maar hij zal voor deze zijn; die dezen weg wandelt, zelfs de dwazen zullen niet dwalen. Er zal geen leeuw zijn, en geen verscheurend gedierte zal daarop komen, noch aldaar gevonden worden; maar de verlostten zullen daarop wandelen” (Jes. 35 : 8 en 9).

Er is een vaste grond voor ons vertrouwen, dat wij heilig kunnen zijn, gelegen in Gods eigen bevel: „Zijt heilig want Ik ben heilig!”

In het Oude Testament wordt heiligheid bevolen. „Want Ik ben de Heere, uw God; daarom zult gij u heiligen, en heilig zijn, dewijl Ik heilig ben. . . . Want Ik ben de Heere, Die u uit Egypteland doe optrekken, opdat Ik u tot een God zij, en opdat gij heilig zijt, dewijl Ik heilig ben” (Lev. 11 : 44—45).

Petrus, die, voordat hij geheiligd werd, een man van veel worsteling en bittere nederlagen was, haalde dit bevel uit de openbaring van den vroegsten tijd aan, toen hij de bekeerlingen uit de eerste gemeente vermaande tot heiligheid: „Maar gelijk Hij, Die u geroept heeft, heilig is, zoo wordt ook gij zelve heilig in al uwen wandel, daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig” (1 Petrus 1 : 15—16).

Omdat God Zijn kinderen roept om heilig te zijn, weten wij, dat Hij heilig is. Whittier zegt: „Uit alles wat Hij eischt van mij, aanschouw ik, hoe Hijzelf moet zijn”.

Uit het feit, dat God heilig is, volgt, dat Hij verlangt, dat Zijn volk heilig zal zijn en waar Hij almachtig is, is Hij in staat hen heilig te maken.

Wilt gij Hem toestaan u te heiligen?

Onze Kommandante.

EEN WOORD VAN WAARDEERING DOOR DEN
CHEF SECRETARIS.

Het is de gewoonte, wanneer een Territoriale Leider vaarwel heeft, eenige vergelijkende cijfers te geven. Als ik een dergelijk rapport samenstelde, zou dit treffende vooruitgang aantoonen; ik weet echter, dat onze Kommandante dit niet wensch.

Er is evenwel een hogere waardeering van het werk, dat verricht werd, dan door dorre cijfers alleen kan worden gegeven, en deze waardeering betreft de persoonlijkheid, de toewijding en de zelfopoffering, welke de ware teekenen zijn van een leven, dat is toegewijd aan God en de menschheid.

Gedurende bijna vijf jaren heeft onze Leidster den waren Leger-geest betoond en heeft zij met groot welslagen de veelvuldige onderdeelen van onzen arbeid in deze eilanden geleid. Dat dit een grondige kennis van zaken heeft vereischt, een doorzicht dat, waar noodig, terstond wist in te grijpen, en een helder inzicht in datgene, wat het eerst en het meest noodzakelijk was, is in zichzelf reeds een hulde aan de bekwaamheid van vrouwen, die tot deze groote dingen in staat zijn.

Terwijl het centrale beheer op het Hoofdkwartier tijd en aandacht vroeg, heeft de Kommandante tevens veel tijd gewijd aan de inspectie van iedere afdeling van ons werk, aan persoonlijk contact met de Officieren, en de dagelijksche bezigheden, door hen verricht: hetzij in de dessa-

posten, op de lepra-kolonies, in de kindertuizen of de scholen, in de ziekenhuizen of in de tehuizen voor militairen, hetzij op industrieel gebied, of den landbouw en veeteelt van een landkolonie.

Dit heeft beteekend lange uren in den trein, op de stoomboot, in de tandoe, en zelfs te paard of te voet; door het oerwoud, langs bergpaden en over de zwiepende rottanbrug! Een vurig verlangen om de Officieren te ontmoeten,

persoonlijk de toestanden en het werk, dat verricht wordt, in oogenschouw te nemen, was de drijfveer van al dit streven. Op deze wijze werd een practisch overzicht verkregen, dat van grooten invloed is geweest op de algemeene verbeteringen, die zijn aangebracht, en de uitbreiding van het werk.

Grootere nog is de invloed der Kommandante, die uitgaat van haar innerlijk wezen en die geboren wordt uit een sterk geloof en onwankelbaar vertrouwen in de allen-omvattende genade van Christus, den Verlosser der wereld. Nooit was er in de openbare samenkomsten, groot of klein, in de dessa of in de stad, eenige onzekerheid met betrekking tot de persoonlijke geestelijke ervaringen van de Kommandante, noch eenige aarzeling in de predi-

king, dat het voor iedereen mogelijk is, persoonlijk deze zelfde zegeningen te ontvangen door eenvoudig geloof in en de aanneming van Christus.

Wellicht nog verder reikte de invloed, dien de Kommandante verspreide door haar artikelen in de „Strijdkreet”. Onze Leidster heeft bovendien haar persoonlijke aandacht geschonken, om dit blad te maken tot een bron van zegen en hulp voor den steeds grooter wordenden kring van lezers.

Toen tijdens de langdurige en pijnlijke ziekte van onze geliefde Kolonel Gugelmann en na haar bevordering tot Heerlijkheid de Kommandante Europeesch verlof werd voorgesteld, heeft zij, vastberaden en gedreven door een sterk gevoel van plicht, besloten om hier te blijven.

Deze hoedanigheden hebben onze Leidster bemind gemaakt bij al haar Legermakkers en bij de vele vrienden van het Leger des Heils.

Van de verre heuvelen van Celebes, langs de kust en door de binnenlanden van Java, tot den verst-verwijderden post op Sumatra zal de naam van Kommandante van de Werken steeds in dankbare herinnering blijven en ten afscheid roepen we onze Leidster toe, eenparig en één van hart: „GOD ZIJ MET U!”

Wij gelooven, dat U, als Uw boot den steven wendt van de Delirivier, dezelfde bede zult herhalen:

„GOD ZIJ MET U TOT ONS
WEDERZIEN!”

Vrees niet, want Ik ben met u; zijt niet verbaasd, want Ik ben uw God; Ik Sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid.

DE KOLONELS V. D. WERKEN EN GUGELMANN IN 1922.

Op 3 December 1924 werd Lt.-Kolonel Gugelmann bevorderd tot Heerlijkheid.

**OFFICIËELE
MEDEDEELINGEN.**

(Bij volmacht van den Generaal.)

Bevorderd tot Heerlijkheid:
ENSIGNE REBON,
gekomen uit Sapoeran, 1 December 1906,
te Magelang op 26 Mei 1926.

Bevorderingen:

- Van Adjutant tot Stafkapitein:
H. Loois.
- Van Adjutant tot Kommandeur:
M. Birkhoff.
E. Anderson.
N. Roslund.
- Van Ensign tot Adjutant:
L. Glover.
E. W. Seur.
- Van Kapitein tot Ensign:
R. Beasley.
Dijo.
Parmi.
E. W. Sahetappy.
T. Wenas.
- Van Luitenant tot Kapitein:
D. Tondaju.
- Van Kadet-Luitenant tot Luitenant:
E. Dalope.
Loa Thian Hock.
T. Lomboan.
Oey Tjoen Tok.
A. Radja.
J. Runtuwene.
A. Weers.
- Van Kdt.-Sergeant tot Kdt.-Kapitein:
W. Palstra.
- Van Kadet tot Kadet-Luitenant:
C. A. de Fretes.
Jacob.
Kastiningsih.
S. Loemie.
R. Runtuwene.
Stefanoes.

Aanstellingen:

- Adjutant N. Bujsman naar het Meisjes-
huis te Weltevreden (in bevel; tijdelijk).
Ensign Parmi naar de Landbouw kolonie
te Kalawara, Celebes.
Kdt.-Kapitein W. Palstra aangesteld
voor Bijzonder werk.
Luitenant J. Latuperissa naar Rembang
(tijdelijk).
Luitenant Loa Thian Hock naar
Magelang.
Kdt.-Luitenant C. A. de Fretes naar het
Militair Tehuis te Weltevreden.
Kdt.-Luitenant Jacob naar het werk
onder de Javanen te Semarang.
Kdt.-Luitenant Kastiningsih naar
Poerworedjo.
Kdt.-Luitenant S. Loemie naar het Chi-
neesche korps te Weltevreden.
Kdt.-Luitenant R. Runtuwene naar het
Europeesche korps te Semarang.
Kdt.-Luitenant Stefanoes naar
Rogo Moeljo (in bevel).
Bandoeng, 11 Juni 1926.
M. J. v. d. WERKEN,
Kommandante.

**AANTEKENINGEN VAN DEN
CHEF-SECRETARIS.**

Hoofdkwartier, 14 Juni 1926.

Het vaarwel van de Kommandante.

Dit nummer van de Strijdkreet is in het
bijzonder gewijd aan het vaarwel van onze
Kommandante, hoewel nu slechts een rapport
van een gedeelte der reis kan worden ge-
geven. In ons volgend nummer hopen we
echter het verslag over de laatste samen-
komsten op Pelantongan en in Semarang,
Bandoeng en Weltevreden op te nemen, en
een laatste woord uit Sumatra.

De voorpagina vereenigt in de afbeelding
en in één zin het ernstig gebed van iederen
makker voor de Kommandante en onzen
dank voor al de goede hulp en de leiding
van deze laatste 5 jaren.

De Chef-Secretaris.

Het was mijn voorrecht den Altaardienst
te leiden in het Europeesche korps te Ban-
doeng. Dit is het derde jaar, dat deze dienst
gehouden wordt en ieder jaar was het
resultaat grooter. Het totaal voor 1926 be-
draagt f. 274,25, waarvan ruim f. 39, — werd
bijeengebracht door de kinderen van de
Zondagsschool.

Luit.-Kolonel Bondam en Brigadier Wol-
ters namen mede deel aan deze bijeenkomst.
Het was een belangwekkend samenzijn en
bijzonder gewijd was het oogenblik, waarop
blijnd allen hun gave brachten op het „altaar“

Een Laatste Hoord Van de Kommandante.

Er ligt naast het gevoel van diepe dankbaarheid een zekere weemoed over
alles van deze laatste weken en dagen. Het is een laatste pelgrimstocht naar
dierbare plaatsen met heilige herinneringen, een laatste samenkomen met ge-
trouwe kameraden, straks een laatst vaarwel. En dan sluit een hoofdstuk — een
kort chapitre in het Leger des Heils-werk hier te lande, en een hoofdstuk — een der
meest ingrijpende — in mijn leven. Ik doorblader het in de stille uren der nacht-
waken en dan kom ik U tegen, mijn kameraden-Officieren, wien ik in de eerste
plaats hartelijk dank betuigen wil voor wat U mij geweest is in deze jaren. Mede
hebt gij getorst den last — den niet lichten, — moedig en sterk Uw deel gedragen,
en zoo is onder Gods zegen het werk — ons allen zoo lief — gezegend voortgegaan.
Mijn boek der herinnering is geïllustreerd met de schoonste beelden uit Uw
leven. Hier zie ik U met de teederheid der ware Christenliefde een armen kranke
of stervende vertroosten, of Uw arm slaan om het „moederlooze“ kind. — dáár is
het Uw hand, die den deerniswaardigen lepralijder het donkere pad verlicht!
Dáár weer zie ik U onversaagd en onvermoeid de wildernissen van Midden-
Celebes doortrekken; ginds hebt gij de tenten der barmhartigheid opgeslagen
in de Javaansche dessa en hier weer wijst ge den Chinezen den weg naar Chris-
tus. Niet te vergeten de getrouwen, die achter den lessenaar werken.

Eén beeld blijft me bijzonder vasthouden, mijn kameraden, en dat is U, vereenigd
in de congressamenkomsten van 1925. Daar werden we ons opnieuw bewust,
wie we zijn en Wiens we zijn! Nog hoor ik U zingen — zooals nooit te voren —

„Ik moet werken voor mijn Meester, tot mijn dag ten avond daalt,
Ik moet spreken van Zijn liefde wonderbaar.
En als straks mijn taak volbracht is, als de Heiland „Thuis“ mij haalt
En mijn naam wordt afgeroepen, ben ik daar.“

Wat zal ik nog toevoegen? Vaarwel, mijn kameraden Laat ons leven in
dien geest, „tot dat Hij komt“!

Uw dag is nog niet ten einde. Hoog staat Uw zon aan den hemel! Het is
tijd, schoone tijd van arbeid; — voor rechte voren in den akker, voor goed en
mild zaaien, voor geven en niet terughouden, voor een langen, blijden arbeidsdag;
Vaarwel en tot wederziens! Gods kinderen zien elkander nooit voor het
laatst! —

**

En onze getrouwe Soldaten, — van welke nationaliteit ook —, onze kinderen,
onze vrienden over geheel Nederlandsch-Indië, ik dank U voor Uw hulp, Uw steun,
Uw medestrijden, Uw mededragen. God zij met U allen! Mijn bede is, dat gij Hem
allen kennen moogt, „Wien te kennen het eeuwige leven is“. Ook wij hopen
elkander weer te zien daar, waar Christus het Middelpunt is van alles. O, laat
ons Hem dan nu reeds in het centrum van ons leven plaatsen! Laat ook Uw
overgave aan Hem volkomen zijn!

**

Wij kwamen samen — ik ga alleen.
„Tot U, mijn makkers, die ik heb lief gehad, zeg ik: „Tot wederziens!““
Zij, die deze afscheidsgroet tot U richtte, — het Vaderhuis reeds in 't zicht — zij
blijve in zegenende herinnering onder U!
Hier in Bandoeng — op Java — „rust haar stof op Gods trouwe, sluimert in Zijn
Vaderhand“. Zij geniet reeds 1½ jaar het samenzijn met haar Heer in het land van de
reinen van harte, waar ook de anderen zijn, die de laatste 4½ jaar van ons heengingen:
Mevrouw Kommandeur Schipper, Mevrouw Adjutant Meyer, Mevrouw Dr. Wille,
Jonathan Scheffer en nu ook onze lieve Ensigne Rebon. Zij leven allen Gode.

**

Schaart U om Uw nieuwe Leiders, die U in den naam en in de kracht des
Heeren zullen voorgaan in den strijd tegen zonde en ellende! Zij komen tot U,
toegerust met jarenlange ervaring in den heiligen krijg, en zij zijn Uw volle ver-
trouwen waardig.

Wij blijven verbonden in den dienst van het Kruis. Laat ons, U hier in Neder-
landsch-Indië en ik elders in het groote strijdperk der wereld, met bazuinen van
zuiveren klank het allen volken blijven aanzeggen: „Dit is een getrouw woord
en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om
de zondaren zalig te maken.“

Vaarwel — tot wederziens!

M. J. v. d. Werken.

Neem mijn leven! 't Zij altijd

U, o Heiland, toegewijd!

Neem mijn tijd, dat 'k elken dag

U aanhoudend lobben mag!

Neem mijn handen en bestuur

Al hun daan van uur tot uur!

Neem mijn voeten, zend ze, Heer,

In Uw dienst uit altijd weer!

Neem mijn stem, zoodat mijn lied

Steeds mijn Koning hulde biedt!

Neem mijn lippen, dat mijn mond

Altijd, Heer, Uw heil verkond!

Neem mijn wil! Laat niet meer mijn,

Maar Uw wil mijn richtsnoer zijn!

Neem mijn hart! Vest daar Uw woon

En Uw Koninklijken troon.

Neem mijn liefde, o God, aan U

Schenk ik die voor immer nu!

Neem mijzelf! Ik wil altijd

U geheel zijn toegewijd.

De Internationale Accountant.

Na beëindiging van de inspectie der boeken
op het Hoofdkwartier werd in een samenzijn
met de Officieren van Bandoeng afscheid
genomen van Kolonel Hipsey, voor zijn ver-
trek naar Kenya, het volgend tijdelijk arbeids-
veld van den Kolonel.

Deze sprak zijn dank uit voor de hulp
en de kameraadschap, die hij had onder-
vonden en spoorde de Officieren aan,
onze idealen zorgvuldig te bewaren en het
hooge peil voor ons werk niet naar beneden
te brengen.

Majoor Scheffer.

Het doet ons genoegen, te kunnen melden,
dat de Majoor na een operatie in het zie-
kenhuis te Semarang hieruit weder is
ontslagen en goed vooruit gaat.

Langs dezen weg wenscht de Majoor alle
makkers en vrienden te danken voor hun
vriendelijke belangstelling en gebeden.

**Nieuws over de Zelfverloochenings-
Aanvraag.**

De aanvraag is pas begonnen en reeds
nu worden bemoeigende berichten ontvan-
gen, die het beste doen verwachten.
Een goed begin is voorzeker een aanmoediging
en een volhardende, gestadige voort-
gang zal ons de overwinning doen behalen.

Enkele bijzonderheden omtrent de Altaar-
diensten zijn zeer belangwekkend. In het
Ooglijders-Hospitaal werd f. 100,50 bijeen-
gebracht en in één der Meisjeshuizen waren
ringen, oorbelletjes en andere sieraden met
nog f. 30, — het practisch bewijs van ware
zelfverloochening.

Twee jonge menschen boden aan om te
kollekteeren in een district, dat de Officieren
niet konden bezoeken. In één morgen ont-
vingen zij f. 30, —; het een zoowel als het
ander is een duidelijk bewijs van de bereid-
willigheid der menschen, om ons werk te
helpen.

**De verkoop van de Pemberita Pepe-
rangan.**

Twee Korpskadetten te Semarang ver-
kochten in één middag 50 exemplaren van
de P.P. Dit bewijst wel, hoezeer de nieuwe
uitgave gewaardeerd wordt en dat de
prijs het gemakkelijk maakt, het blad in
handen van Maleisch sprekenden te brengen.

Het Leger des Heils stelt iederen Heils-
soldaat in de gelegenheid om mede te hel-
pen, de blijde boodschap van verlossing be-
kend te maken. De Pemberita Peperangan
maakt het iedereen mogelijk, iets te doen
voor de inlandsche bevolking. Dit is niet
alleen een plicht, maar ook een schoone
kans voor alle Soldaten. Vraag dus Uw Of-
ficieren om een aantal; de prijs bedraagt
slechts 2 cent per exemplaar.

Veranderingen in Celebes.

Na een goed werk verricht te hebben in
Celebes, is Adjutante Buysman aangesteld
als Directrice van het Meisjeshuis te Wel-
tevreden, terwijl Adjutante Walo als Bevel-
voerend Officier van Koelawie de Adjutante
opvolgt.

Ensigne Parmi is aangeste'd voor bijzon-
deren dienst in het belang van de vrouwen
en meisjes op de Landbouw-Kolonie te Ka-
awara.

**INTERNATIONAAL LEGER-
NIEUWS.**

De vorige maand werden te Londen in een
grote openbare samenkomst 430 Kadetten
bevorderd tot Officier. Hoewel door de
grote, algemeene staking geen treinen,
trams, bussen, taxi's, enz. ter beschik-
king van het publiek stonden, vonden toch
zooveel menschen den weg naar de
grote Congres-Hall, Clapton, om getuige
te zijn van de zending dezer jonge mannen
en vrouwen, dat de 3000 beschikbare zit-
plaatsen alle werden ingenomen en ook
de vele staanplaatsen aan weerszijden der
grote zaal.

„Ga om Jezus' wil en voor Zijn Koninkrijk;
ga in het belang der menschheid; ga voor
het Leger des Heils! Ga en zijt getrouw tot
den dood!“ was de laatste opdracht van
den Kweekschool-Leider, welke door de
Kadetten beantwoord werd met een krachtig,
ernstig „Amen!“

Het is vermeldenswaard, dat 65 Kadetten
van dezen groep kinderen van Officieren
waren; van vele andere waren de ouders
Plaatselijk Officier of Soldaat. Weer ande-
ren vonden zelf hun weg naar het Leger en
hebben blijde de gelegenheid, die het Leger
hun biedt, om te arbeiden in het Koninkrijk
Gods aangegrepen. Ook uit het buitenland
was een aantal gekomen, sommigen zelfs
van Japan, Br.-Indië en Zuid-Amerika.

Negentien der nieuwe Officieren wer-
den aangesteld voor buitenlandschen dienst.
Ieder jaar wordt hiervoor een grooter aantal
beschikbaar gesteld; echter is het veld zoo
uitgestrekt en de nood zoo groot, dat hierin
alleen voorziet kan worden, als de betrok-
ken landen zelf ook hun deel kunnen doen
in deze.

De nieuwswaarden hebben er geen melding
van gemaakt, dat vierhonderd dertig jonge
mannen en vrouwen, in den bloei van hun
leven, de wereld zijn ingegaan om de liefde
van een Almachtigen Vader bekend te
maken, om als instrumenten in 's Heeren
hand hun deel te doen voor de redding der
zielen. Wij bidden echter, dat de wereld het
zal weten door hun krachtig getuigenis en
toegewijden dienst!

MALANG.

Majoor en Mevrouw Scheffer, met verlof in Malang, leidden een zeer gezegende bijeenkomst op **Donderdag 13 Mei**, waaraan tevens de Heer v. d. Bosch, Godsdienstonderwijzer, en de Heer Pik, Zendelingsleeraar, deelnamen.

De onderwerpen, door de drie sprekers behandeld, vormden één schoon geheel, dat door een aandachtig publiek werd gevolgd. Het was een gezegende avond.

Des Zaterdag leidde Mevrouw Scheffer een kindersamenkomst en, hoewel door den aanhoudenden regen de opkomst niet zoo groot was als we wel hoopten, hadden we toch een goede bijeenkomst.

Zondag 16 Mei droegen de samenkomsten, eveneens door de Majors geleid, een meer intiem karakter.

Wij zeggen den Majors dank voor hun bezoek en bidden, dat God hun nog voor velen ten zegen zal stellen. S. B.

SOERABAJA.

Het valt niet moeilijk, onder den invloed der heerlijke tijden, die wij in ons korps beleven, hierover iets aan anderen te vertellen.

Met dankbaarheid mogen wij gewagen van een grotere opkomst in de meetings gedurende de 2 maanden, dat wij onze nieuwe zaal in gebruik hebben. Reeds een 24-tal zielen zagen wij in dien tijd neerknielen om verlossing te zoeken en te vinden. Vooral vele jonge menschen mochten wij tot den Heiland zien komen en wij bidden voortdurend, dat zij den grondslag mogen vormen voor een flink Leger des Heils-korps.

Ook de Jongelieden-Bond en kindersamenkomsten worden door een steeds grooter aantal bezoekers bijgewoond, hetgeen ons hart met grooten dank aan God vervult.

Niettegenstaande de groote teleurstelling, dat de Kommandante wegens ziekte verhindert was, de aangekondigde samenkomsten te leiden, waren we blijde dat Majoor Palstra van Djokja was doorgereisd naar Soerabaja. Wij hebben onder zijn leiding een zeer gezegende tijd gehad.

Reeds des Zaterdagavond was de zaal van het Chineesche korps bijna te klein om alle belangstellenden te bevatten. De Majoor bracht ons Gods Woord met kracht en wij smaakten het voorrecht, 6 zielen aan den voet van het Kruis te zien neerknielen.

Ook Zondagmorgen waren velen opgekomen en wij werden gesterkt door de heerlijke prediking, waarin ons de roeping van den profeet Jesaja duidelijk werd voorgesteld. Een zuster knielde neer en bad om volkomen vrijmaking.

De schare, des avonds tegenwoordig, bood een ruim arbeidsveld voor de prediking van Gods Woord.

We waren allen diep onder den indruk, toen een 7-tal makkers in het openbaar den wensch te kennen gaf, Soldaat te worden van Koning Jezus in het Leger des Heils. De Majoor voegde hen dien avond toe aan ons groote Leger.

De prediking van Jona aan Ninevé en de bekeering van de inwoners dier stad was een onderwerp, dat er in ging dien avond.

Onnodig te zeggen, dat er blijdschap was, toen een 8-tal neerknielde om verlossing te zoeken! P. J. M.

IN MEMORIAM.

ENSIGNE REBON.

Het is acht jaar geleden, dat wij voor het eerst in aanraking kwamen met deze edele vrouw in de meest droeve, donkere dagen van haar leven. Gebroken van hart kwam ze bij ons in Ambarawa en vroeg ons, voor haar kinderen, die door hun eigen vader waren achtergelaten, vader en moeder te willen zijn; zijzelf was niet sterk. In de jaren, die sedert zijn voorbijgegaan, hebben wij getracht, die plaats in te nemen, en meermalen — vooral in tijden van ziekte — heeft zij ons getoond, hoezeer dit door haar werd gewaardeerd.

Zoo gebeurde het eens, dat onze kleine Gunnar, tot wien zij zich sterkaantrokken gevoelde en die wederkeerig ook veel van haar hield, door den geneesheer was opgegeven. Wij, ouders, waren bijna wanhopig, maar zij, gesterkt door den Heiligen Geest, kwam onze kamer binnen om onse te troosten. Daarna wierp zij zich op de knieën voor het bed van het stervende kind en bad. Hoe kon zij bidden! Zij bad met onverzwaakt geloof en toen is er een wonder gebeurd: het kind, dat in dagen geen levensteeken had gegeven, begon opeens te schreien, en tot groote verwondering van den dokter en tot onze blijdschap werd het vanaf dat oogenblik langzamerhand beter. Dank God voor iemand, die zoo bidden kan!

Toen de vreeselijke influenza-epidemie in Ambarawa heerschte, was zij bijna dag en nacht in den kampong, om haar landgenooten te helpen en te troosten, waaraan velen nu nog met dankbaarheid terug denken.

Den militairen, die zij 7 jaren diende, eerst in ons Militair Tehuis te Magelang, later in Ambarawa, was zij een moeder; en voor de vrouwen in de „tangsie“ een oudere zuster — altijd bereid om te helpen met woord en daad.

Niet alleen haar landgenooten, ook den Chineez en zelfs velen Europeaanen heeft zij haar hulpvaardigheid betoond. Zoo mocht zij hier in Magelang verleden jaar de moeder van den Majoor der Chineez verplegen en bijstaan tot het laatste oogenblik.

Ook als Christin en als Heilsofficier was zij een voorbeeld voor velen. Met vreugde ging zij altijd weer uit met onze Leger-

bladen of met Bijbels; overal bracht ze de blijde boodschap van verlossing, van zonde en heiligmaking door het bloed van Jezus Christus, Gods eengeboren Zoon, en overal ook kwam zij op voor de belangen van het Leger.

Hoe kon ze zichzelf vergeten voor anderen en haar werk! Zelfs tijdens haar ziekte stelde zij nog belang in allen en in alles. Zij had gaane, dat wij haar in het ziekenhuis opzochten, en stelde het zeer op prijs, als wij kwamen, maar dikwijls heeft ze tot mij gezegd: „Adjutant, U moet nog verder; ik ben voor dezen keer alweer tevreden.“ In haar heeft het Leger een goed Officier en haar makkers een trouwe vriendin verloren. God loone haar voor al wat zij deed en was voor anderen!

Ook de Kommandante en enkele andere Officiëren bezochten de Ensigne in het ziekenhuis. In de laatste oogenblikken voor zij heenging, zeide Mevrouw Nyheim tot haar: „De Heer Jezus houdt Uw hand“, waarop zij met een glimlach antwoordde: „Ja, altijd! Nu ga ik naar Huis; de weg is licht, heel licht.“

Dat zij voor velen tot grooten zegen is geweest, bewezen wel de belangstelling en sympathie, getoond bij haar uitvaart, de vele bloemen en kransen. Een rijtuig van den Majoor der Chineez, hiertoe bereidwillig afgestaan, voerde het stoffelijk omhulsel van het ziekenhuis naar de groeve; Officiëren, Soldaten en vrienden volgden het rijtuig. Waardeerende woorden werden gewijd aan het leven van de Ensigne en haar arbeid in verschillende plaatsen.

De gedenkdiensdienst in de zaal werd geleid door Majoor Thomson. In treffende woorden sprak hij over den eenvoud en de toewijding der Ensigne. Als kind was zij bij Majoor en Mevrouw Thomson gekomen en onder hun leiding was zij kandidaat geworden — een vrucht van den eersten Legerarbeid in Indië.

Wij stemmen in met de woorden van het telegram, dat onze geliefde Leidster zond: „Wij danken God voor leven en arbeid van Ensigne Rebon. Mogen velen haar voorbeeld volgen!“ Adjutant Nijheim.

ENSIGNE REBON.

VAARWELSAMENKOMSTEN VAN DE KOMMANDANTE IN DJOKJA EN SOERABAJA. UITZENDING VAN DE KADETTEN.

Voor de laatste maal begaf de Kommandante zich **19 Juni** op reis naar Midden- en Oost-Java om haar Officiëren, aldaar werkzaam, voor het laatste de hand te drukken en te bemoedigen; en afscheid te nemen van velen, die gedurende de 4½ jaar van haar verblijf hier te lande door haar prediking den weg ten hemel hadden leeren bewandelen, of beter hadden leeren kennen.

DJOKJA.

Herinneringen aan vele gezegende samenkomsten, vooral ook in verband met de congressen voor inheemsche Officiëren, drongen zich naar voren, toen de Kommandante op weg was naar de Loge, waar de eerste afscheidsbijeenkomst van deze tournee zou gehouden worden. Dat onze Leidster ook buiten den Legerkring bemind is in Djokja, toonde wel de groote belangstelling, die er was voor deze samenkomst. Een mooie schare was aanwezig en warme sympathie kwam de Kommandante tegemoet.

De uitzending der Kadetten, die een deel van deze bijeenkomst uitmaakte, was de Kommandante een aangename taak. Het was slechts een klein groepje: 2 jonge vrouwen, 3 jonge mannen en 1 gehuwd paar knielde tezamen neer onder de Leger-vlag en wijdde hun jonge leven onvoorwaardelijk aan den Heer en Zijn heerlijken dienst. Het was een door Gods tegenwoordigheid geheiligd oogenblik, dat niet alleen gegrift zal blijven in het hart van de jonge Officiëren, maar dat ook op alle aanwezigen een diepen indruk maakte. Het was, als ware de Meester Zelve daar, om deze discipelen in Zijn dienst te ontvangen.

Daarna werden allen bevorderd tot Kadet-Luitenant, behalve Sergeant Palstra, die Kadet-Kapitein werd. Enkelen der nieuwe Officiëren hadden het voorrecht, een woord te mogen spreken. Vrijmoedig, doch eenvoudig getuigden

ze van het heil, in Christus Jezus gevonden.

Nu kwamen de „zangvoeltjes van Djokja“ aan de beurt. 't Was, alsof ze 't voor de laatste maal nog eens extra goed wilden doen. Hartelijk en warm klonk het:

„Slamat djalan Kekasihko!“

onze Leidster tegemoet. Spontaan applaus van de gansche vergadering viel hun te beurt, en ze hadden het ten volle verdiend.

Adjutant Hiorth en Kommandeur Hallman kregen daarop een gelegenheid, onze vertrekkende Leidster een woord van vaarwel toe te spreken. De eerste sprak als leider van de Kweekschool ook nog een woord van lof over de juist bevorderde Kadetten. Kommandeur Hallman memoreerde, hoe de Kommandante tezamen met Kolonel Gugelmann, nu in het Vaderhuis, gezorgd had, dat het Kinderhuis werd ont-gebracht in een beter gebouw, waar een 40-tal kinderen nu een waarlijk „tehuis“ hebben gevonden. Het was een warm, waardeerd woord.

Voor het laatst bracht de Kommandante Gods woord tot haar Djokja'sche vrienden en niet spoedig zal dit vergeten worden! Bij degenen, voor wie dit afscheid geen „vaarwel“, maar een „tot wederziens!“

beteekende, was er een glans in het oog bij de gedachte aan het „betere land“; voor de anderen was het een ernstige waarschuwing tot bereid-maken.

Na het uitspreken van den zegen werd door de gansche vergadering de Kommandante: „Dat 's Heeren zegen op U daal!“ toegezongen. Zóó innig en plechtig klonk het en het kwam zóó echt uit het hart, dat de Kommandante het als een lieflijke herinnering nog lang zal meedragen!

Den volgenden morgen vergaderde onze Leidster voor het laatste met de nieuwe Officiëren. In dit intieme samenzijn werd hun nogmaals op het hart gedrukt, den Heiland onvoorwaardelijk te volgen, en rondom de vlag werd de overwinning door het bloed des Kruises bezongen, als persoonlijke overtuiging van ieder hunner.

Een gezellige „thes“ met de kinderen van het Javaansche Kinderhuis was de laatste samenkomst op het programma voor Djokja. Dapper en lief spraken enkelen der oudsten een woord van dank aan de Kommandante voor ontvangen liefde en zegeningen en allen tezamen deden ze ons nog eens

genieten van hun mooie liederen. Niemand, die het slotwoord van de Kommandante hoorde, behoefde te twifelen aan de groote plaats, die deze beschermelingen in haar hart hebben!

Alle Officiëren, alsook de kinderen en enkele vrienden deden de Kommandante den volgenden morgen vroeg uitgeleide en toen de trein reeds in beweging was, drong het gezang van de Javaansche zangvogeltjes nog tot ons door en zal nog lang naklinken.

SOERABAJA.

Zaterdag 12 Juni, des avonds 7 uur was een groote schare vrienden opgekomen in het Chineesche korps, om de Kommandante voor het laatste te hooren. Er was een echte Leger-geest, blij en opgewekt klonken de liederen en werd er deelgenomen aan alles, wat het programma meebracht. Adjutant Brandt sprak een hartelijk woord van vaarwel namens het korps, een groep inlandsche verpleegsters zong een mooi lied, terwijl als een aardige verrassing vier Chineesche kinderen tezamen een Engelsch versje zongen, wat grooten bijval vond. Ook werd dien avond een Chineesche jongen ingezegend tot Jong-Soldaat. Het woord van de Kommandante was krachtig en duidelijk en liet een onuitwisbaren indruk achter.

Een wonderbaar gezegende samenkomst op Zondagmorgen volgde in de eigen mooie, nieuwe zaal, die geheel gevuld was. De Officiëren van Toeren, Solo en Malang waren overgekomen voor dit laatste bezoek aan Soerabaja en deden hun deel in de bijeenkomsten. Een diep-ernstig woord bracht de Kommandante ons dien morgen, vol bezieling, aandringend op heiligmaking in het dagelijksch-leven.

Een broeder knielde neer om den zegen van heiligmaking te ontvangen.

Voor de avondmeeting was groote verwachting en deze werd niet teleurgesteld. Zeven der aanwezigen knielden neer en zochten vergeving van zonde.

Maandagavond 14 Juni was de groote vaarwelmeeting en wederom was de zaal gevuld. Met een strijdlied werd geopend en de gloed, waarmede het gezongen werd, toonde aan, dat er vele Heilssoldaten aanwezig waren, bij wie trots wisselende omstandigheden de liefde tot God en den strijd bovenaan stond. Kapiteine Veenendaal voerde ons door haar innig gebed op tot Gods troon, vanwaar onze kracht is, en was dien avond.

De Jongelieden-Sergeant-Majoor had het voorrecht namens den Jongelieden-bond de Kommandante toe te spreken en een mand witte rozen aan te bieden. „Het was de liefde Gods, die de Kommandante droeg, zichzelf te geven ook voor 't land en onze wensch is, door diezelfde liefde ook uit te gaan tot anderen“, zeide ze o.a. Ensigne Bakker en de Secretaris van het korps kregen ook een kans, hun gevoelens uit te spreken en getuigen van wat de Kommandante ook persoonlijk voor hen geweest was. Stafkapiteine Stewart verhaalde, hoe zij als „gast“ de Kommandante had leeren kennen en tevens, wat zij gedaan had voor de kliniek.

Er was geen menschen-verheerlijking, maar Gode werd lof gebracht en dank, voor wat Hij door Zijn dienstmaagd, onze Kommandante, had willen doen.

Het Jongelieden-zangkoor, dat ook in de Zondag-samenkomsten flink had meegewerkt, zong een mooi lied.

„Wie wil voortaan den Heiland volgen?“ was de vraag en op verzoek van Majoor Palstra zongen allen, die dat konden getuigen, staande „Ik zal dat zijn!“ Als een jubeltoon klonk het uit den mond van Gods kinderen en de oogen schitterden met blijden glans. Het was hun een voorrecht te mogen volgen.

Toen de Kommandante voor het laatste het woord tot de schare richtte, heerschte er groote stilte en, meelevend in iedere illustratie, was er gespannen aandacht, die leidde tot zelfonderzoek. Hoewel niemand juist toen de goede keuze deed, is het zaad bij velen in de goede aarde gevallen.

Staannde werd het vaarwelwoord de Kommandante toegezongen en bij het koor: „Vaar dan wel!“ kwamen spontaan de zakdoeken voor den dag: een innig hartelijk afscheid van goede vrienden, die iemand groetten, hun lief geworden in den dienst des Heeren!

Nu restte nog Semaroen op Maandagmorgen. Met groote letters was de afscheidsgroet der melatschen, door hen zelf vervaardigd, in de bijeenkomst aangebracht.

„Moega-moega Toehan memberkati, Kommandante jang kehasih!“ en met witte, duidelijke letters stond het zelfs op het dak van een der gebouwen:

„Slamat djalan!“

Aandoenlijk was het vaarwelwoord, gesproken door een der patienten, die daartoe niet eens kon opstaan; maar het was zóó hartelijk! Ook het vaarwelwoord. Wat zongen ze het mooi! Op aarde zal de Kommandante hen nooit weerzien, maar velen behooren den Heer en wij bidden, dat de laatste woorden van onze Leidster de anderen tot Jezus zullen leiden, als ze naklinken in het hart; dan wordt het een heerlijk „tot weerziens!“ ook voor de melatschen.

De tonen der gamelang verwelkomen de Kommandante bij haar aankomst op de kolonie en waren het laatste wat we hoorden, toen de auto wegreed. Een echte Javaansche herinnering!

BOEKHANDEL LEGER DES HEILS — JAVASTRAAT 16 — BANDOENG.

BIJBELSCHER PLATEN op kunst-drukpapier à f 0.25 o. a.:

De vlucht naar Egypte,
Het berouw van Petrus,

Het verloren schaap, Gethsemané,
Laat de kinderkens tot Mij komen.

Nieuw en leerzaam!

Bijbelsche legkaarten,

12 tafereelen uit het oude Testament voor f 1.50.